

TRUNG KIÊN CHỜ MẸ

Nguyễn Duy

ĐK. Từ vực sâu bao thương đau ngày đêm nung
nấu, con lo âu trông ngóng từ lâu bóng Mẹ
đâu? Mẹ! Mẹ ơi! xin thương con tình đơn thốn
hối tâm tư nay thốn thức lệ rơi những nghẹn ngào.

1. Nhớ chiều xưa chiều hoang sơ, thân bơ
2. Tháng ngày qua dần trôi đi, con cô
3. Lúc này đây cây trông ai, con kêu
4. Tiếng thở than còn vọng ngân, nay thân

vơ Mẹ đứng lệ nhòa trông Con yêu chết
đơn chờ mong ê chề đâu ai thương nhớ
xin Người thương dù tình thương cho con lấy
con khổ đau vô ngần xin trung kiên ngóng

vì tôi con Mẹ ơi thương cứu thân con.
lại tình con người thân nay cũng quên rồi.
một lời kinh hầu mong qua chốn luyện hình.
Mẹ từ nhân dịu con tới bến Thiên Cung.